

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 155.

▼ Ljubljani, v soboto 11. julija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 9. julija.

Lloyd.

Posebna razprava o novi pogodbi z Lloydom je bila včeraj dovršena in pogodba sprejeta nespremenjena, dasi je bilo nasvetovanih več prememb. Poslanec Ludwig je priporočal člen 2. tako spremeniti, da mora Lloyd za nove ladije kakor tudi za njih poprave izključno rabiti domače blago. Poslanec Lueger je podpiral ta predlog, sklicevaje se na enako določbo v pogodbi, katero je dunajsko mesto sklenilo s tramvajsko družbo. Vendar nasvetovana prememba pri glasovanju ni obveljala.

Enako osodo je imela druga prememba, katero je priporočal poslanec Prade, da naj se namreč nova pogodba ne sklepa za 15, ampak samo za 10 let.

Dr. Pattai je za poddržavljenje lloydove družbe. Ker je pa baron Šveglj poudarjal, da to ni mogoče, ker ob vojskinem času lloydove ladije ne bi bile varne pred sovražnikom, ko bi bile državna lastnina, predlagal je dr. Pattai resolucijo, katera vladi naroča skrbeti za meddržavno pogodbo, po kateri bi ob vojskinem času državne trgovske ladije uživale enake pravice, kakor zasebne trgovske ladije. Ta resolucija je bila sprejeta, ravno tako tudi resolucije, katere sta nasvetovala odsek in poslanec Neuber. Danes je bila nova pogodba z Lloydom potrjena tudi v tretjem branju.

Budgetna razprava.

(Devetnajsti in dvajseti dan.)

Po rešitvi zakona o vrnavanju Adiže pričela se je včeraj razprava o centralu trgovskega mini-

sterstva. Češki poslanec dr. Dyk je ponavljal stare pritožbe o veliki nevarnosti, ki po ogerski moki preti mlinarjem na Češkem; vlada naj torej skrbi, da se bodo od moke plačevali povsod enaki tarifi in da se odpravijo povrnitve (refakcije), ki jih dobivajo ogerski trgovci in ki vsled njih ogersko moko po taki ceni prodajajo, da češki mlinarji z njimi ne morejo konkurirati. Dr. Dyk je pri tej priliki hudo šibal dualizem, ki je Avstrijo tako daleč pripravil, da že za svoj vsakdanji živžev ne more več skrbeti. Če pojde tako naprej, je dualizem nesreča za Avstrijo. Lastne koristi bi morale biti vladi vendar bolj pri sreju, kakor tuje, in če vlada tega ne sprevidi, bode se v češkem narodu vkoreninilo prepričanje, da vlada sama edini lek vidi v silni revoluciji. Prvosednik dr. Chlumecy zaradi tega očitanga govornika pokliče k redu, in ko se dr. Dyk izgovarja, da je to rekel le pogojno, mu odvrne, da se kaj takega vladi tudi pogojno ne sme očitati.

Razven dr. Dyka govoril je o češkem mlinarstvu tudi nemški češki poslanec dr. Roser, ki je poudarjal, da propad mlinarstva škoduje tudi kmetijstvu in zlasti tudi živinoreji. Govornik je porabil to priliko, da je govoril tudi o nesrečah na železnicah in priporočal vladi pogosto preiskovanje mostov, snaženje vozov in postavno določbo, da bi morali vsak vlak spremljevati dva ali trije zdravniki.

Tretji govornik je bil dr. Lueger, ki je pred pričetkom svojega govora od prvosednika zahteval, da naj sošteje, ali je 100 poslancev v zbornici, kolikor jih je treba za sklepčnost. Prvosednik mu odgovarja, da ustreže tej zahtevi, kadar pride do glasovanja. In ko mu dr. Lueger pravi, da imajo poslanci po opravičnem redu pravico, vsak čas zahtevati sošteteve števila udeležnikov, odvrne mu Chlumecy, da sicer imajo to pravico, sklepčnost pa se

potrdi takrat, kadar je treba glasovati. Dr. Lueger se vda temu poduku ter pričenja:

Častite klopi in poslanci! (Krohot in živahna veselost.) Veliko več praznih klopi je namreč v zbornici, kakor gospodov poslancev. (Ura je bila že šest in ostalo je bilo komaj še kakih 50 poslancev v dvorani, drugi so bili že odšli domov.) Prav rad podpiram g. prvosednika v pospeševanju obravnav, nadaljuje dr. Lueger, če pa nekateri poslanci spolnujejo svojo dolžnost, pričakujem, da bode predsedništvo skrbelo za to, da bode tudi drugemu veliko večjemu delu naročalo zadostovati dolžnostim. Govornik potem hvali trgovskega ministra, da je izvrsten in odločen mož in da je edina napaka na njem, da preveč streže manchesterskim nazorom. V dokaz te svoje trditve omenja, da premalo skrbi za sestavo obrtnih zadrug, da na Dunaju gospodinsko društvo z javno podporo škodo dela obrtnikom in da je preveč popustljiv pri zlorabi trdskih imen. Na Dunaju je neka Anglo-Hungaria-Biscuit-Company-Limited, za katero tiče pa samo trije bratje z imenom Back pl. Begovacs. V Krakovu imajo Düsseldorfsko gorčično tovarno, ali za tem imenom skriva se žid J. Löbenstein. Da Dunaju je velika vinska prodajalnica pod imenom „Vinador“. Ime je pač španjsko, lastnik pa je neki Salomon Fuchs (veselost!), kateremu zibelka gotovo ni tekla na Španjskem. (Živahna veselost!) Konečno priporoča ministru, da naj nikar ne skriva trgovske pogodbe z Nemčijo, ampak naj pride ž njo že skoraj na dan, da bodo ljudje pomirjeni in da bodo imele trgovinske zbornice in obrtne zadruge priliko, pravočasno izreči svojo sodbo o njej.

Za njim je govoril še tržaški poslanec Stalitz o gmotnih razmerah in gospodarskih zadevah v Trstu, rekši, da se bodo gotovo ugodno razvijale,

LISTEK.

Nedeljske misli.

XXX.

Solnce pripeka od dné do dné gorkeje in od nikoder ni hladilnega poročila o našem vseletnem vročem boju. Ljubljani postaja vedno bolj dišeča in kalna, celó drago Koslerjevo pivo in pristen „Šternov ljubljanski čvček“ ne izvabita več v normalnem človeku večkrat jako potrebnega navdušenja, zaradi tega je skrajni čas, da zaveže tudi Sviftijanec svojo culico in se podá „procul negotiis“, kar bi bilo najbolj po godu marsikateremu njegovemu skrivnemu prijatelju, ali pa tjà, kjer gorenjski zrak in pa tropinasti žganci ozdravijo, kar so mu zakrivil in zagrešili njegovi feljtonski znanci.

„Anonymus semper impavidus“, ta prislovica je istinita in neomahljiva, kakor da bi jo z žrebljem pribil in s trto privezal, zaradi tega „Nevésekdo“ niti v hladni senci pod domačo tepko ali pa na „gladkem salonskem parketu“ naših gorenjskih kopalšč ni brez soli in čemerike ter zgrabi tū mestnega „gigerla“ za lase in tudi narodnega politika v kvedrastih črevljih in podkovanih za slavni boj, ter si hrani oba za lepšo dōbo „post festum“ za nedeljski dessert v dolgočasni jeseni.

Kdor premišlja to slabo ali pa dobro najnovejšo pisateljsko razvado, vsklikne brez dvoma: „Nikdo ni srečen pred smrtjo, ali pa vsaj predno se ga ni

dotaknilo feljtonsko pero in mu posvetilo vsaj takozvano „momentno sliko“.

Tako je premišljeval pred nekimi dnevi tudi Sviftijanec, ko je korakal z otožno glavo za krsto nekdanjega Zaplotnikovega Jakoba iz gorenjskih „Gorič“, kajti zavidal ga je, da se je prelevil v Filipa in da se je izmuznil tako srečno do zadnjega svojega trenutka čemeriki slovenskih feljtonistov in slavi nemških historikov, kajti niti prvi, niti drugi mu niso privoščili pred smrtjo niti kopriv, niti lavo-rikove mladike, — a jedva je zatisnil oči, trgajo se za njegovo zavisti polno slavo v ljubljanski kazini, in v hvaležnosti istega slovenskega bodočega Filipa-dijaka, ki bode „vlekel“ vsako leto ne Jakobovo, temveč Filipovo štipendijo za najlepšo nemščino v Ljubljani. Sviftijanec sodi, da bi se bila prilegla omenjena „zaloga“ bolj ljubljanski kazini, kakor ljubljanski gimnaziji, saj je znano, da se govori ondi najslabejša nemščina v našem mestu in da bi bila morda uničila ta danaidska radodarnost marsikakov „aber“ in „sich“ v najbolj nemški naši kazini.

In vendar, če hočemo biti odkritosrčni, pogreša se tudi v nas Slovenceh osobito letos dobra nemščina; posebno naši gg. državni poslanci nazadujejo v nemščini, kajti dozdeva se nam, da se suče njihov pogovor na Dunaju le ob otožnem „memento mori“, če izvzamemo kakov posamezen njihov predlog za „Schluss der Debatte“, kar se navadno tudi bolj respektuje, kakor vse naše glasne in nameravane resolucije.

Da, „Schluss der Debatte“ je zadnja in milejša letošnja tolažba naša, po kateri izdehamo tudi mi jednako gg. poslancem po Ariadini niti, da jih izpelje iz preširne palače in iz nadležnih škripev, v katere jih je utaknil grof Tassfe na milost in nemilost njihovih volilcev.

Da, vročina pripeka in culice se zategujejo za ono tiho potovanje v kraje, v katerih vsak človek najrajši ničesar ne misli in ničesar vedeti in čuti noče.

In da bi Sviftijanec užival letos svoj Tuskulum v miru nevednosti in milosti svojih nedeljskih sovražnikov, zavaroval se je baš včeraj pri banki „Slaviji“ proti pošiljanju slovenskih in tudi drugojezičnih listov v njegov „Eden“, in zaveril se je, če ga obišče tudi sam „Rodoljub“ ali pa njegov „commis voyageur“, da ostane zvest svoji obljubi, ki mu pridobi brez dvoma nekaj kil telesne teže.

Samo nekaj nameravam čitati v svojem zakotju, namreč poročila naših gg. poslancev, ki se bodo ulila kakor ploha baš mej pasjimi dnevi po vseh volilnih okrajih, in pa naše nove politiške „programme“ za bodoče parlamentarno leto.

Gospod vrednik, če ostanem zvest svojim načelom in če si ne pokvarim pri svojem letoviškem programu jeter in obistij, ali pa če se mi ne pripeti še kaj hujšega, da me volijo celó za bodočega poslanca „in spe“, — mislim bodem glasno še dalje ob nedeljah svoje — dosedanje misli, saj kjer ni „glasne“ besede, silijo „glasne“ misli na dan.

Sviftijanec.

ker se je na nebu pokazala svitla zvezda levičarjev, kateri hočejo sodelovati pri vseh gospodarskih rečeh. Poudarjal je pa tudi potrebo druge železnične zveze in opozarjal ministra na njegove obljube gledé železnice iz Loke v Divačo. Govoril je tudi o obrtni šoli v Trstu in hvalil ugodne uspehe obrtnega ponka. Ker pri učnem ministerstvu ni prišel k besedi, porabil je to priliko, da je kadil učnemu ministru.

Prvosednik je predvčerašnjim češkemu poslancu Purkhartu vzel besedo, ker je mimogredé omenjal šolskih zadev, Stallitz pa je smel o njih govoriti, ne da bi se bil prvosednik le količkaj zmenil za to, in opominjal govornika. Potrjuje se stara prislovica: „Duo si faciunt idem, non est idem,“ — če dva jedno in isto počenjata, pri našem gosp. prvosedniku ni jedno in isto.

Ker je med tem časom postalo že polusedmih zvečer in se je vsled hude ure tako stemnila dvorana, da bi bilo treba prižigati luči, prvosednik sklence sejo in nadaljevanje posebne razprave napové za današnjo sejo, ki se je pričela ob 10. uri dopoldne.

Prvi se je oglasil moravsko-češki poslanec Kulp in tožil o slabih železničnih zvezah na Moravskem in o severni železnici, ki je več vlakov in vozove IV. reda odpravila, odkar je vpeljala nove tarife.

Drugi govornik je bil trgovski minister Bacquehem, ki je odgovarjal včerašnjim govorom, zlasti trditvam dr. Luegerja. Zagotavljal je, da mu je razvoj obrtnih zadrug zelo pri srcu in da bo zmirom nánje obračal svojo pozornost. Tudi o železnicah je govoril in rekel, da zaradi državnih financ letos ni bilo mogoče veliko storiti za železnice; gledé lokalnih železnic pa je priporočal, da naj si v vzgled vzamejo deželo Štajersko, ki z deželnimi denarji podpira grajenje takih železnic. Gledé trgovinske zveze z Nemčijo je rekel, da se bo predložila državnemu zboru, za zdaj pa se po dogovoru z nemško vlado ne more še razglasiti, ker se državi poganjata z drugimi vlada.

Za ministrom je govoril poljski poslanec Szczepanowski o železnicah v Galiciji, potem pa je češki poslanec Vohanka razpravljal železnične razmere na Češkem.

Ker je vpisanih še kakih dvajset govornikov, ni pričakovati, da bi bilo trgovinsko ministerstvo danes dovršeno. Za njim pridejo na vrsto mednarodni železnični tarifi in poddržavljenje Albrehtove železnice.

Interpelacije.

V današnji seji odgovarjal je finančni minister na interpelacijo Nabergojevo gledé na ministerske odredbe o novi vžitinski črti v Trstu. Minister je rekel, da je dal napraviti tudi slovenske tiskovine, ki so prišle do 1. julija v razdelitev, da nastavljeni uradniki znajo skoro vsi slovenski in da vprašalci ne bodo imeli nobenega uzroka, ž njimi biti nezadovoljni.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

V okolici niso mlademu, a že plešastemu in nekoliko sklonjenemu tujcu, ki je vedno s kladvom v roci lazil po hribih, obiskoval vse zavinke nabrežja in preiskoval najnepristopnejše jame in globelji — nič kaj zaupali. Počasi pa so se ga navedili ter se mu celó prijateljski bližali; pri vsej svojej molčečnosti bil je jako dobrovoljen. Skrbel je za bolnike, delil zastoj zdravila ter se je celó smehljaj otrokom, ki so ga z: „Bog ohrani vašo milost!“ pozdravljali. Da bi si pa povsem pridobil ljubezen prebivalstva, bilo je skoro nemogoče. Irski kmet je preveč odkritosrčen kristijan, da bi mogel zaupati možu, katerega je videl čestokrat občevati, in sicer jako prijateljski, z njegovimi najhujšimi sovražniki: lordom Plunderjem in drugimi. Domače njegovo življenje je bilo še bolj nerazumljivo. Edina mu služabnica, stara Brigita, prišla ni nikoli drugam, kakor v njegovo delavnico, v kateri je sprejemal tudi borne kmete in bolnike; a v svoji bēdi premišljevala je sto- in stokrat, ali bi ne bilo boljše zapustiti to hišo, v kateri je sicer po dnevu mirno, a po noči vidi in sliši čudne reči. Čestokrat čula je Brigita klic sove v najtemnejših nočeh ali o nevihtah, ko je pri posvečenej sveči molila. „Potem se zgodi nekaj strašnega,“ pripovedovala je starej Katini, svojej

Včera je poslanec Pacak vprašal deželno-brambovskega ministra, ali je res, da je poveljnik IX. armade vojaškim godbam zaukazal, da smejo le tedaj sodelovati pri koncertih, ako se izdadó zgolj nemški programi?

Steinwender je vprašal finančnega ministra, ali je res, da so se posestniki ogerskih sladkornih tovarn sporazumeli o prostovoljnem kontingentiranju svojih izdelkov, in da hočejo tudi naše tovarnarje za to pridobiti na veliko škodo državnim financam in kupčevalcem?

Kindermann pa želi zvedeti, ali hoče vlada zaukazati, da se bodo uradne statistične izkaznice prodajale po vseh trafikah, ki imajo v zalogi pismene marke in kolke?

Samomor.

Ravno ko to sklepam, se je dobro oblečen, kakih štirideset let star človek, ki je prej poslušal razprave državnega zbora, na stopnicah državnozbornice palače v senca ustrelil in je takoj mrtev obležal. Truplo leži še na stopnicah in čaka, da ga odnesó v mrtvašnico. Kdo je, in kaj je bil uzrok samomoru, se zdaj še ne vé. Ura je odbila ravno štiri popoldne.

Z Dunaja, dné 10. julija.

Budgetna razprava.

(Eden in dvajseti dan.)

Včera sem v svojem poročilu ostal pri češkem poslancu Vohanki, ki je razpravljaj železniške zadeve na Češkem in železnične tarife. Mnogo slabih nasledkov po njegovem mnenju prihaja iz prevelike centralizacije, zato priporoča večjo decentralizacijo železniških uradov, ki se na Nemškem jako dobro obnaša. Omenjal je tudi praške razstave, za katero je v proračun postavljenih 40.000 gld., kar je po njegovi misli premalo. Nemci se protivijo tej razstavi, ki je pa vse eno krasna; velike zasluge za njo so si pridobili češki veliki posestniki; ali tudi Nemci se ji niso popolnoma odtegnili, ker je med 6000 razstavljalci 664 nemških. Govornik obžaluje, da Praga nima trgovskega muzeja in sodi, da bi bila sedaj morda najboljša prilika napraviti ga, ako se v ta namen porabi primerno poslopje splošne deželne razstave.

Zadnji govornik je bil dr. Rus, ki je gledé na praško razstavo odgovarjal predgovorniku, da je vodstvo nemške stranke delalo v soglasju z nemškimi člani dotičnega odseka in da so se Nemci zaradi tega odtegnili razstavi, ker so se razbile razprave o sporazumljenju med Nemci in Čehi, ker je imela razstava pomenjati sklep mednarodnega miru. Rus je razpravljaj tudi obrtni zakon, rekši, da ni še povsem izvršen, da je pa temu največ kriva nestrpnost prizadetih krogov. Govoreč o železnicah je rekel, da so naše državne železnice za potovalce zločnejše, kakor katere koli druge, da pa bo treba sčasoma preosnovati tarife, vendar pa državne železnice

za državo ne smejo imeti pomena kake trgovine, ampak boljšega in cenejšega prometa. Za lokalne železnice se je premalo storilo in bo treba dotične zneske povikšati. Po konečni besedi poročevalca Hallwicha zbornica pritrdi državnim troškom trgovskega ministerstva.

Pri poštah in telegrafih priporoča Kokošchinegg, da naj se pri stavbi poštne poslopja v Mariboru ozirajo na opravičene želje tamošnjih stavbenih obrtnikov. Dr. Chotkowski je zahteval pomnožitev pošt in telegrafskih uradov v Galiciji in poddržavljenje nekaterih važnejših pošt. Tudi se je toplo potožil za povikšanje plač poštних uradnikov in za posvečevanje nedelj in praznikov. Od uradnikov se zahtevajo kavcije, katerih pa ne bo treba, ako so prešinjeni pravega krščanskega duha.

Poslanec Hajek je omenjal, da je treba po deželi plačevati za donašanje pisem in da naj bi to odpadlo vsaj pri poštah, ki imajo čez 1000 gld. dohodkov. Tudi je predlagal, da naj znaša poštnina pri nakaznicah do 10 gld. samo 5 kr. Konečno se je pritoževal, da se pri poštah premalo gleda na narodno ravnopravnost in da naj bi se poštno tiskovino tiskale samo v deželnem jeziku.

Za njim je poslanec Müller priporočal napravo posebnega poštne poslopja v Gabloncu, Schlesinger pa se je potegoval za povikšanje plač poštних uradnikov, za znižanje službenih ur, za boljše plačo poštних manipulantin in za počitek ob nedeljah in praznikih. Tausche je priporočal polajšave za vojake, Fürstl pa znižanje tarifov pri telegrafskih postajah državnih železnic. Svoboda je razpravljaj razne premembe pri poštah in telegrafskih uradih, Weigel pa je govoril za pokojnine ženskega poštne in telegrafskega osobja.

Ob četrť na 7. uro prvosednik sklence sejo in po sklepu zasebno priporoča, da naj govorniki kolikor mogoče kratko govoré, ker hoče na vsak način že danes ob treh pričeti razpravo o poljedelskem ministerstvu, sicer bi bil primoran še bolj skržiti število govornikov. Ta opomin pa se ne dá tako lahko izvršiti, kakor g. prvosednik misli. Ko to pišem, je četrť ura že minula, in trgovsko ministerstvo še ni dovršeno. Če se pomisli, da bode tudi o mednarodnih železniških tarifih in o poddržavljenju Albrehtove železnice govorilo več poslancev, smemo z nekako gotovostjo soditi, da pride poljedelsko ministerstvo, če dobro gre, še le jutri popoldne na vrsto.

V današnji seji odgovarjal je najprej minister Bacquehem na nekatere interpelacije, da je vlada vsled železniških nesreč zaukazala strogo preiskovanje mostov, in da ji je varnost potnikov zmirom pri srcu. Potem so se razpravljale železniške zadeve, pri katerih so se razni poslanci oglašali za svoje posebne želje in tirjatve. Pričakuje se, da poslaniška zbornica 17. t. m. dovrši svoje delo, ker predlog o

(Dalje v prilogi.)

prijateljici; „misli si plamen, višnjev, kakor telo utopljenčevó, ali pa rudeč, kakor človeška kri, zasveti se na daleč okrog skozi vsa drevesa — zopet se zaslíši sova, — luč ugasne, majhna vratca se odpró in slišim ga hoditi kakor duhá.“

„Kóga pa, Brigita?“

„Njega,“ reče bojazljivo. „Gotovo se potem spremeni v človeka, ker se zaslíšijo koraki na stopnicah, potem glasovi v delavnici in žvenketanje z denarjem, kakor bi kupčevala mej seboj!“

„Morebiti je sam, ta črni?“

„Mislila sem že tako!“

„Kaj je pa potem?“

„Potem pa zopet gre in v jutru po vsej hiši diši žveplo, kakor v peklenskem žrelu!“

„Ko bi bila jaz na tvojem mestu, povedala bi vikariju! Ta copernik bo še krave proč spravil in večkrat se je zgodilo, da so taki naredili točo v oblakih. O jaz bi mu gotovo povedala!“

„Saj sem mu že, Katina!“

„Kaj pa so ti prečastiti odgovorili?“

„Preveč zaupanja stavi v svojega bližnjega požni mož; smejal se je in rekel, da sem nóra!“

„Gospod Irvinghton je toliko copernik, kakor jaz in vi,“ je dejal; „on je“ — o zdaj sem pa besedo pozabila — „imeniten — kemik!“

„Kemik!“ pravi Katina prestrašenim pogledom. „Kaj pa je to?“

„To je učenjak, kakor moj gospod!“ pouči jo Brigita. — Ker pa si nista mogli stvari razjasniti, razšli sta se kmalu.

Istega večera prišel je doktor v treh dneh prvi-krat domov. Spremljala sta ga dva kmeta, nesoč mu polno torbo kamenov, oglja in belega prahu. Postavila sta torbo v njegovo sobico, vsprejela obilno plačilo ter odšla. Priproste večerje se je doktor komaj pritaknil, pomaknil na to stol k kaminu in jel pušiti. — Ob 9. uri je bila popolna noč. Prižgal si je svetilnico ter odšel gori v svojo sobo. Tu séde pred pisalno mizo, ki je bila pokrita s časopisi, listi in drugimi papirji.

Iz kuhinje videla je Brigita, da je odprl zavitek lista in list potegnil parkrati nad plamenom svetilnice sem i tja. Nestrpljive radovednosti vpihne Brigita luč v kuhinji in tibotapi do podnožja stopnic. Doktor je bral, kakor mož, ki premišljuje. Brigita se je čutila že prevarano in se misli baš vrniti, kar zaslíši vpitje sove. Gospod Irvinghton takoj vstane in zapré duri, skozi katere se je pokazal žarek modre svetlobe. Vsa prestrašena poklekne Brigita na prvo stopnico in priporoči Bogu svojo dušo.

Vpitje sove se v drugo začuje. Izginila je modra svetloba, zunanje duri se same odpró in neprozorno telo zadene ob polomedlelo starko, ki se je groze tresla, občutivša, da se jej je lica dotaknilo nekaj, kakor dlaka kake živali; stopnice so zaječale pod koraki te pošasti, ki je šla takoj v doktorjev kabinet.

(Dalje sledi

podonovski parniški družbi v tem poletju ne pride več na vrsto. Gospodska zbornica svoje delo menda dovrši 22. julija. Po sklepu državnega zbora se več poslancev skupno odpelje v Prago k razstavi.

Obsodba.

Poljski klub je Popovskiemu s tem razodel svojo nevoljo zaradi njegovega bedastega govora o slavizmu, da ga ne voli v letošnjo delegacijo, katere ud je bil dozdej vsako leto. Tudi Mladočehi so se ojačili in Vašatty-jar zaradi njegovega govora o vnanji politiki obsodili ter mu odrekli prošnjo, da bi ga poslali v delegacijo. K dotični klubovi seji je bilo povabljenih nekaj zaupnih mož iz Prage, med njimi tudi dr. Julij Grégr, vrednik „Narodnih Listov“. Ni en govornik se ni našel, ki bi bil odobral Vašatty-jevo politiko.

O samomorilcu,

ki se je včeraj ustrelil v državnozbornski palači današnji listi poročajo, da se piše Anton Schupp, ki je bil nekdanj v službi pri Rothschildu, pa se mu je že dlje časa mešalo v glavi. Domišljeval si je, da mora tu pa tam dobiti denarjev, ter je zaradi tega prišel več tožb, ki je pa vse zgubil. Vložil je bil tudi nekaj zmedenih prošanj pri državnem zboru, ki so pričale o žalostnem duševnem stanju njegovem, ki ga je naposled pripravilo k samomoru. Državno-zborniški strežaji pravijo, da je bil eden najbolj marljivih obiskovalcev državnozbornskih galerij.

Delavsko vprašanje.

Okrožnica papeža Leona XIII.

(Dalje.)

23. Varčnost. — Domoljubje.

Ako dobiva delavec zadostno plačo, da pošteno preživlja ženo, otroke in ako ob enem modro skrbi za varčnost, dosegel bo tudi, sledeč natornemu nagonu, da bo nekoliko denarja dal na stran ter si pridobil nekaj malega stalnega dohodka. Zasebna last mora se torej čuvati kot nedotakljiva pravica, ako hočemo sploh priti do ugodne rešitve socialnega vprašanja; a to ni dovolj: država mora to pravico pospeševati tudi v postavodaji ter bi morala s svojimi naredbami delati na to, da si kolikor mogoče mnogo državnih podanikov skuša pridobiti kako skromno posestvo. To bi imelo mnogo važnih prednosti. Pred vsem bi bilo s tem bolj pravično razdeljeno zemeljsko imetje. Od prejšnjega stoletja so se razmere po mestih tako spremenile, da so prebivalci po mestih razdeljeni v dve vrsti, katere loči nekaj prepad. Na eni strani je premogočen kapital; ta popolno obvladuje obrtnijo in trg, in ker se pri njem družijo vsa podjetja in je kapital nekako središče vsake javne delavnosti, zato ne bogati vedno bolj in bolj onih, ki ga imajo, marveč pridobiva kapitalistom tudi v državnih stvareh vedno večji vpliv. Na drugi strani pa je ona množica, ki mora pogrešati dobrote tega življenja, ki je zato polna srditosti in nemirom pristopna. Ako bi ti ubožni ljudje smeli imeti upanje, da si bodo s pridnostjo in trudom pridobili nekaj zemljišča, tedaj bi se polagoma vsaj nekoliko približali reveži in bogatini; vedno bolj bi izginjevala nasprotja med skrajno bēdo in med nakopičenim bogastvom.

Pri tem bi brez dvoma ob enem prospevalo tudi poljedelstvo; kajti, ako si si svest, da delaš na lastni zemlji, delaš brez dvoma z veliko večjo marljivostjo in stanovitnostjo. Kolikor bolj se človek trudi na svoji grudi, tembolj jo ceni; zemlja se mu priljubi, ker vidi, da bo vir skromnega blagostanja zanj in za njegovo družino. Popolno je torej jasno, koliko bi s tem pridobilo poljedelstvo, koliko skupno blagostanje ljudstva.

Kot tretji dobiček smemo imenovati okrepljenje domovinskega čuta, ljubezen do zemlje, kjer je stala hiša očetova, kjer se je človek rodil in vzgojeval. Gotovo bi mnogi izseljenci, ki sedaj v daljini iščejo druge domovine, raji stalno se naseljevali doma, ko bi jim bil doma vsaj za silo zagotovljen gmoten obstanek. Vseh teh dobičkov pa gotovo ne bo dobiti, ako država svojim podložnim naklada tako hude davke, da se z njimi uničuje zasebno imetje. Pravice do zasebne lasti, ki je natorna, država ne more zatreti; država more le vrejevati, kako da se rabi imetje, da se pri tem ne kršijo javne koristi. Prav torej ni in ne pravično, ako si država od premoženja podložnih prisvaja pri davkih prevelik delež.

24. Društva.

Naposled morejo in morajo pa tudi za ugodno rešitev socialnega vprašanja delodajalci in delavci sami z naredbami in določili sodelovati, ki odstranijo bēdo in oboje vrste ljudi približujejo. To so društva za medsebojno podporo, zasebne naprave v pomoč delavcu in družini, ako ga nenadoma zadene kaka nesreča, bolezen, smrt; treba je naprav za pravno varstvo otrok, nedoraslih ali tudi odraslih.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. julija.

Notranje dežele.

Češko vprašanje. Proti nekemu ogerskemu časnikarju se je izjavil dr. Grégr, da bi se Čehi zadovoljili s podobno avtonomijo, kakor jo imajo Hrvati. V praškem generalnem deželnem zboru naj bi bili zastopani tudi Moravci in Šležani, četudi bi lahko moravski in šleški deželni zbor še nadalje obstala. Dunajski državni zbor bi pa obravnaval skupne zadeve avstrijske državne polovice. Sicer je pa še od razmer zavisto, v kaki obliki bodo Mladočehi zahtevali, da naj se obnovi češko državno pravo.

Okrajno glavarstvo v Karlinu na Češkem je poslalo tamošnjemu županstvu ukaz, naj na to pazi, da se ob slavnostih, pri katerih se razobešajo zastave in lepšajo hiše, na hišah, v katerih je nastanjeno c. in kr. vojaštvo, če tudi le deloma, brez dovoljenja vojaškega poveljnika ne razobesijo zastave in tudi te hiše kako drugače ne okrasé. Ta ukaz je pa okrajno glavarstvo izdalo pač na višji ukaz.

Ogerska zbornica. Včeraj je v ogerski zbornici ministerski predsednik imel pomenljiv govor. Naznautil je, da bode vlada v kratkem predložila načrt zakona, po katerem bode o volitvah imela razsojevati kraljeva kurija (najvišje sodišče). Ravno tako bode v kratkem predložila zbornici predlogo o upravnih sodiščih. Ta načrt bi vlada že bila izdelala, da je ne zadržuje parlamentarno delovanje. Ministerski predsednik je na to izjavil, da se vlada ni ničesa dogovarjala z zmerno opozicijo in se torej ne misli opirati na drugo stranko, kakor na liberalno, iz katere je izšla. Zastran narodnostne politike je izjavil Szapary, da je na Ogorskem le jeden političen narod. S tem je pač dovolj jasno povedal, da je vladni namen, pomadjariti vse nemadjarške narodnosti. Vlada hoče inteligenco vseh razredov pritegniti v upravo, uvesti ravnotežje v financah, izvesti potrebne reforme in povzdigniti kmetijstvo.

Vnanje države.

Trodržavna zveza. Na neko vprašanje angleškega poslanca Labouchera, ki je velik prijatelj Francozov, je odgovoril državni podtajnik za vnanje stvari, da Anglija ni pristopila trodržavni zvezi in se tudi ničesa ni zavezala proti Italiji. Vršili so se pa dogovori, kako bi se ohranil „status quo“ ob Sredozemskem morju. Fergusson je obžaloval, da Laboucher tako govori, ker bi besede njegove utegnile vzpodbuditi Francoze, naj začno vojno za Alzacijo in Lotaringijo. Anglija bode vedno simpatizovala z ono državo, ki si prizadeva ohraniti mir. Interesi Anglije zahtevajo ohranjenje miru. Ta odgovor je vsekako bil naperjen malo proti Franciji, kateri je dal razumeti, da bi Anglija ne odobraval, če začne Francozi vojno, in bi podpirala le njih nasprotnike.

Rusi in Čehi. V Peterburgu in Moskvi sta se osnovala posebna odbora in s prošnjama obrnila do vlade, naj dovoli, da več Rusov skupno odpotuje v Prago in si ogleda češko razstavo. Rusi pridejo v Prago okoli 10. avgusta. Nas vesel, da se Rusi spomnijo Slovanov v Avstriji, ali bojimo se, da bi nekateri nepremišljeni elementi v Pragi pri tej priliki ne napravili kaci neumestnih demonstracij. Spodobi se, da se ruski gostje lepo vsprejmejo, ali očitno se pa rusofilstvo vendar ne sme kazati, ker bi se to utegnulo napak tolmačiti na višjih mestih na Dunaju, pa tudi v Rusiji. Slab vtis bi posebno napravilo na Poljake.

Srbski učni minister odposlal je v Rusijo, Francijo in Avstrijo vasčake, da se pouče kako so v teh državah osnovane srednje šole. Minister menda namerava preustrojiti srednje šole, da bodo boljše zadostovale potrebam sedanjega časa. — Djaki belogradskega učiteljskega hoteli so korporativno potovati v Prago, da ogledajo razstavo, pa jim naučno ministerstvo tega ni dovolilo.

Francija in Rusija. Naudušenje za Rusijo v Franciji pojema, če tudi le počas. Tako že piše proti Rusiji „Matin“, ki je prejšnje čase se najbolj nauduševal za Rusijo. Ta list pravi, da se Rusija smešlja v pest Francozom, ki jej denar posojujejo. Francija ima ravno tako malo podpore pričakovati od Rusije, kakor od kake druge države. Blizu v jednakem smislu piše tudi „Figaro“. „République Française“ pa proslavlja nemško lojalnost

proti Francozom na Madagaskaru. Prevelike važnosti tem časniškim izjavam ne smemo pripisovati, ali vsekako so pomenljive. Ni dolgo tega, ko bi se noben list na Francoskem ne bil upal tako pisati. Francozi so se naveličali čakati. Če jim Rusija v kratkem ne pomaga, pridobiti Alzacijo in Lotaringijo, bode se francosko naudušenje spremenilo v odkrito nasprotje.

Rusija. Ruska vlada sedaj z vso enerzijo dela na to, da odstrani Poljake iz vodstev dobrodelnih zavodov na Poljskem. Odstavili so vse poljske uradnike pri gledališču v Varšavi. Posebni vladni zastopniki potujejo po Poljskem po železnicah in poizvedujejo, ko bi kak uradnik ne bil dovolj zmožen ruščine, da ga potem odpusté. Omeniti moramo, da poročajo o vsakem uradniku, ki govori s strankami poljski, da ne zna dovolj ruščine. Vse naredbe ruske vlade merijo na to, da bi porusili vse Poljake in seveda hkratu tudi poprivoslavili. Da pri takih razmerah Poljaki ne marajo za Rusijo, je čisto naravno.

Nemški cesar v Angliji. Cesar Viliem je včeraj obiskal londonskega župana. Pri tej priliki so mu izročili adresu, s katero ga pozdravlja londonski mestni zastop. Zahvaljujoč se za addresso je cesar naglašal, da se je v Angliji vedno domačega čutil kot unuk kraljice angleške. Tudi se zaveda, da po nemških in angleških žilah teče ista kri. Prizadeval si bode vedno, ohraniti dobre odnose me angleškim in nemškim narodom. Ravno tako bode pa tudi vedno delal za ohranjenje miru, ker le v miru se morejo razvijati znanosti, umetnosti in trgovina. Samo dokler je mir, je mogoče resno se baviti z velikimi nalogami, katere pravično in umestno rešiti je prva naloga našega časa. Vse bode storil, da v interesu napredka in civilizacije ohrani dobre odnose me Nemčijo in drugimi državami.

Parnell. „Daily News“ mislijo, da je Parnellova bodočnost uničena. Rad ali nerad se bode umaknils političnega pozorišča. „Times“ in „Standard“ pa pišeta, da Parnella niso uničili protiparnellovi, temveč katoliška duhovščina. Angleški listi pa niso posebno zadovoljni, da se katoliška duhovščina meša v politični boj. Seveda bi Angleži rajši videli, da bi duhovščina držala roke križem, kajti potem bi morda zatrli katoličanstvo na Irskem. Sedaj pa to ne bode šlo, posebno ker Anglija z ozirom na Evropo ne more več z vso brezozirnostjo postopati na Irskem. Angleži so se morda tudi nadejali, da bodo Irski politično uničeni, ko se umakne Parnell, a sedaj pa vidijo, da ima irski narod še drugih političnih vodij, zlasti me katoliško duhovščino, da torej protestanta Parnella ne bodo pogrešali. Če tudi je Parnell politično mrtev, vendar irsko vprašanje ne bode zaspalo.

Izvirni dopisi.

Iz Boštanja, 7. julija. Kedar je lepo vreme, kakor je bilo sedaj en čas, je pač najlepši in najkratkočasnejši sprehod iz Boštanja v Sevnico. To se gre samo po mehkih stezicah, ob zlatem polju in ob cvetočem travniku do velike ceste; odtod pa zopet ob senčnatem drevoredu lepo vzraslih akacij malo da ne do mosta; če te pa je pot čez most kaj ugrela, lahko se zopet ohladiš v hladnem logu divjih kostanjev, zakaj hlad je tu in za vsakim grmom popeva slavček.

V nedeljo 5. julija popoldne in pa v ponedeljek zdelo se je, kakor da se je ta log še razširil in da je prerasel ves trg, zakaj vse je bilo v zelenji; trg se je spremenil v zeleno lozico. No niso bila to več živa drevesa, ampak mlaji in veje, zabiti v tla. Vse to zelenje veljalo je in imelo je pozdraviti mariborskega kneza in škofa, dr. Mihaela Napotnika.

Prišel je po svojem višjepastirskem poslu deliti zakrament sv. birme. Došel pa je v nedeljo popoldne ob 6. uri. Sprejeli in pozdravili so ga gospodje duhovniki od blizu in daleč, uradniki in šolska mladina. Malička deklica in malo večji učenec podala sta mu vsak svoj šopek. In kakor povsod ob takih prilikah

razsvetljujejo mračnjake; le škoda, da je ta razsvetjava draga za narod, dražja, kot bi z balzamom nahvali svetilnice.

Drugo jutro se je pričelo sveto opravilo točno ob 8. uri; najprej sveta maša, potem pa pridiga. Jaz sem bil kar očaran od krasnega govora. Tako pa res malokdo govoriti zna kot mariborski knezoškof. Govoril je premilostni z apostolsko gorečnostjo, današnjim časom tako priležno snov: „Bratje, bodite modri in rabite čas, ker dnevi so hudi.“

Povedal je tudi tržanom, da ga lepi sprejem tambolj veseli, ker mu je Sevnica še posebno na srečo, saj ga toliko lepih spominov veže na ta kraj, in toliko lepih dni je nekaj preživel v tem trgu, ko je bil še njihov kapelan.

Po pridigi je sam izpraševal odrasle, še posebno botre. Po odgovorih poznalo se je precej, kdo rad hodi popoldne h krščanskim naukam in kdo zaostaja. Kdor si pa že ni upal kaj odgovoriti, je raje zunaj počakal z otrokom.

Vseh birmancev našli so 496.

Poldne je že odzvonilo, ko je minulo sveto opravilo.

Pri obedu se je napivalo, kakor je že to običaj. Slišalo se je lepih besed, poetičnih izrazov, krasnih misli in blagih želj, vse je bilo, da rečem kratko, kar z rožicami potreseno.

Drugo jutro se je milostni odpeljal ob 10. uri z vlakom od lepo okrašenega kolodvora. Spremljevali so ga povsod zvonov ubrani glasovi, a še bolj kot ti nemi glasi pa srčne želje vsega naroda, da bi se še mnogi mnogi pot videli s tem vrlim apostolom in naj bi se enkrat, tako je želel in voščil domači gospod župnik, njegove potne kaplje, ki jih je prelil tukaj, spremenile v lepe bisere v njegovej nebeskej kroni!

Od Celja, dné 9. julija. (Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci.) Na god ss. slovanskih apostolov Cirila in Metoda (5. julija) slavili so naši veteranci 25 obletnico bitke pri Kustoci. V ta namen povabili so tudi kranjske, da celó hrvaške veterance, ki so se po primernih odposlancih te svečanosti vdeležili. Na predvečer bil je velikanski „mirozov“ z baklado, drugo jutro pa vojaška bednica, med katero so topiči gromeli. Mesto opravilo se je praznično. Le škoda, da se je na hranilniščnem poslopju zvijala, nebodi-je-treba „Frankfurtarica“! Ob 11h predpoldne bila je na velikih „jarmecih“ (ob cesti proti Zaleu) sv. maša pod lepim šotorom. Služili so jo veleč. gospod Jože Ulčnik, župnik od sv. Jederti nad Laškim Trgom. Ta mnogozaslужni gospod župnik so morali l. 1866 iz prvega leta bogoslovja k vojakom, s katerimi so bili poslani v boj proti Prusom. Njih angelj váruh pripeljal jih je iz raznih krvavih bitek brez druge nesreče nazaj v duhovenščico. Leta 1870. peli so, potem v svojem kraju pri Sv. Petru pod ss. Gorami s hvaležnim srcem svojo novo sv. mašo. Njih, kot dosluženega vojaka stare garde, naprosili so bili naši veteranci, da so jim pri tej svečanosti služili sv. mašo, po kateri so molili več „Očenašov“ za vojne tovariše v boju. Božje službe udeležili so se tudi častiti načelniki vseh takajšnjih vojaških in civilnih uradov in oblastev, potem pa brez števila pobožnega — nekaj tudi samo radovednega ljudstva. Popoldne zbrali so se naši veteranci „pri Erjavcu“ na Hudinji, zvečer pa na vrtu, blizu kolodvora. Naj bi se nad milo Avstrijo ne povrnilo leto 1866., a če pride, naj bi našlo toliko junakov, kolikor jih je štelo vojskino leto 1866.

Iz ptujske okolice, 3. julija. (Konec.) V srce užaljeni dospeli so milostljivi vladika v sredo zvečer k svetemu Andrašu, ker so njih v večernem mraku prijetno iznenadili vrli pevci in velikanski kresovi, ki so po bližnjih hribih goreli. Drugi dan so po drugih običajnih opravilih podelili 165 otrokom zakrament svete birme, potem pa se podali k sv. Lovrencu v Slov. goricah, kjer so v petek birmali 303 otroke. Na potu odtod k sv. Marjeti blagoslovili so prenovljeno cerkev sv. Doroteje v Dornovi in izpraševali tamošnje učence. V Mezgovcih v župniji sv. Marjete vsprejelo njih je 25 jezdecav v narodni noši z zastavami ter njih spremljalo skozi Možgance do župnijske cerkve sv. Marjete na spodnjem Dravskem polju. Dasi je ta hiša božja zelo prostorna, bila je v soboto, ko se je vršila ondi sv. birma, katero je prejelo 397 otrok, — pobožnega ljudstva do zadnjega kota natlačena. Popoldne ti stega dné podali so se milostljivi vladika k svetemu Marku, kjer so njih, kakor drugod, slovesno sprejeli in sprevodili v veličastno župnijsko cerkev. Ta, leta 1871 zidana cerkev presega po svoji velikosti,

okusnem slogu in lični znotranji opravi vse cerkve v okolici, a sedaj se je ogrnila še s toliko večjim lišpom, ker so vladika o priliki svojega obiskanja hoteli v njej obhajati tristoletnico blažene smrti sv. Alojzija. V ta namen je na stranskem oltarju bila izpostavljena podoba sv. Alojzija, katero so si višji pastir izvolili za predmet svojega prekrasnega govora o nedolžnosti in pokori sv. Alojzija, angeljskega mladeniča. Tudi tukaj so izpraševali odraslene, opravili molitve za rajne in birmali 365 otrok, končno pa po ganljivem nagovoru podelili sv. papežev blagoslov.

Od sv. Marka podali so se višji pastir po slavoloki in venci okinčanih vaseh na Ptuj. Med potom so obiskali predmestno cerkvico sv. Ožbalda in javno deželno bolnišnico, katero oskrbujejo usmiljene sestre. Na večer priredila je ptujska godba pred proštijo, kjer so vladika prenočevali, njim na čast in v slovo podoknico, kar je visokega gosta zelo razveselilo.

V ponedeljek 22. junija zarana peljali so se premilostni vladika na Hajdino, da bi ondi končali obiskovanje ptujske dekanije. Na Bregu, predmestju Ptuja onkraj Drave, vsprejel je knezoškofa pri krasnem slavoloku občinski odbor in njih prosil, da bi blagovoli obiskati podružnico sv. Roka v bližini Hajdine. To so toliko rajše storili, ker so z zastavami in venci kinčane hiše in druge velike priprave kazale, s koliko željo da so verni pričakovali prihod preljubljenega pastirja.

Na Hajdini, kjer je bilo birmanih 312 otrok, zbralo se je od blizo in daleč 25 duhovnikov, da bi se milostljivemu vladiki poklonili in se od njih poslovlili. Po opravljenih cerkvenih opravilih poslovil se je v imenu ptujske dekanije pred. gosp. Matija Modrinjak, inf. prost in dekan v Ptuj, ki je vladiko bil po vseh župnijah spremljal, ter prosil, naj dneve obiskovanja ohrani v blagem spominu. S solznimi očmi so se zahvalili premilostni pastir, zatrdivši, da njim minoli dnevi ostanejo nepozabljivi. „Kakor sem prišel,“ rekli so med drugim, „z veselimi srcem v slavno ptujsko dekanijo, tako njo zapuščam z žalostnim srcem, ker se moram ločiti od krajev in ljudi, kateri so se mi vseskozi prikupili.“ Omenili so tudi, da so na posameznih župnijah pred večernim počitkom v premišljevanju tega, kar so po dnevu slišali in videli, večkrat solze radosti pretakali; — prijetni vtisi, zlasti trdna in živa vera, odkritosrečna udanost in ljubezen, katero so povsod našli, vspodbujale in krepile so njih pri težavnem opravilu.

Proti večeru so se vladika vrnili nazaj v Maribor. Le prehitro so pretekli dnevi njihovega bivanja med nami, a ljudstvo še vedno misli na njih. Povsod se z radostnim srcem spominja in pogovarja o milobi in ljubeznivosti, o gorečnosti in apostolski vnemi, o ganljivih pridigah višjega pastirja, želč in Boga proseč, naj bi njim dal včakati še mnogo let, da bi imeli zopet priložnost prepričati se, da seme krščanskih resnic, katero je v Ptuj in okolici sejati in s svojo mučeniško krvjo močil sv. Viktorin, bujno raste in donaša obilen sad.

Iz Prage, dné 8. julija. (Slezijski raj. — Slovaki v Pragi. — Drobnosti.) Krasna je dežela slezijska, odnošaji v nji so zadovoljivi, ali to je vse le — na videz. Komur je usoda dovolila, poznavati slezijske razmere, groza se ga mora polastiti zbog tužnega življenja ondotnega slovanskega stanovništva. Zagrizeni sovragi so izvornemu stanovništvu izpulili iz rok bistveni zaklad omike, ker so se polastili — šolstva, držeč se gésla, kdor ima šolstvo v rokah, tega je tudi bodočnost. Toda ne samo šolstvo je pereča rana nesrečne Slezije, še v drugi smeri je tamošnji slovanski ljud prikrajšan. Vse sodne obravnave, bodisi da toženi ne umejo ni besedice nemški, vrše se izključno v nemščini. O trpljenju Čehov in Poljakov napisalo se je že polno knjig.

Že v minolem parlamentarnem zasedanju se je čisto oglasila češka delegacija v prospeh slovanskih Slezijancev, koje bi nekako lahko nazivljali — češke Korošce, toda vse zaman. Človeku se skoro zdi, kakor bi bili ministri gluhi za vse te pritožbe, da, kakor bi se v nekojih krogih veselili, da očividno prospava ponemčevanje Slezije. Naj tiči uzrok že kjerkoli hoče, gotovo je, da bode slezijsko vprašanje še v tem parlamentarnem obdobju postalo os, okolu koje se bode tako dolgo sukala vsa politika, da bode rešeno v prospeh trpečih slezijskih Slovanov, t. j. Čehov in Poljakov.

Sinoči so dospeli v Prago osobito nam dragi gosti. To so prebivalci severovzhodne Ogerske med Galicijo in Požunom — Slovaki. Čehi jim pravijo: Slovenci, nam pa: Slovinci. Kak čut pretresa srce, ko Čeh na srce pritiska brata od veličajne Tatre! Veliki Slovani, koji imajo evropsko ime, predniki onega voja, koji so probujali slovansko idejo iz spanja v prvi polovici tega stoletja, porodili so se pod Tatrami. Kdo gledé slovanskega rodoljubja, kdo gledé temeljitosti v povestnici, življenja in slovanskih potreb nadkriljuje doslej — Kollára in Šafaříka! Zasluži li kdo med Slovani, da se povsodi, koder bije srce za slovansko stvar, proslavlja spomin njegov s spomenikom, sta predvsem ta dva velikana, kojih rojake imamo od sinoči v svoji sredi. Kollár je očé ideje o slovanski vzajemnosti, in beseda, koja je izklesana na njegovem spomeniku: „Živ si nosil v srcu narod ves, umrši žiješ v srcu vsega naroda!“ je in ostane sveta resnica.

Šafařík je pa do današnjega dné neprekašen slovanski zgodovinski učejak in literarni historik. To sta dva slovanska učitelja, kojih duševni zakladi blesté, kakor zvezde in uzori. Od te dóbe, ko sta se porodila ta dva velikana, nastalo je pod zeleno Tatro tretje pokolenstvo, in pomislimo li, kako daleč je še od svojega idejala in cilja, v katerih uresničenje sta delovala Kollár in Šafařík, ko je Slovanstvu napočila prva zôra, moremo li zatajiti globok vzdih?

Slovaška v drugi polovici države naše je skoro to, kar pri nas Slezija ali pri vas Koroška, dasi v podtatarskih 15 stolicah živi toli Slovakov, kakor je na Češkem — Čehov.

Praga je torej pričakovala sine in hčere s Slovaškega z velikim hrepenenjem ter jim je priredila v istini prelep vsprejem. Zbralo se je bilo mnogo občinstva in odposlancev, dalje mestni odborniki, med njimi dr. Kühn, Višek, Neureutter itd., slikar Věšin, ki slika povsem prizore iz Slovaške, in slovaški pisatelj profesor J. Vlček. Vsprejeti so bili Slovaki z isto navdušenostjo, koja je vladala ob prihodu ameriških Čehov, Poljakov, Slovencev in Hrvatov.

Imenom Slovakov zahvali dr. Mudroň iz Turčanskega sv. Martina in voditelj Slovakov, rekoč, da so prišli občudovat češki napredek in slovansko delo. Pred kolodvorom se je vse trlo in navdušeno pozdravljalo Slovake. Policija se je na vso moč prizadevala, da bi ločila občinstvo od došlih gostov, toda zaman. Ko pa jame občinstvo peti: „Hej Slovani!“ redarji takó odločno pritisnejo — bilo jih je 30 — da se je moralo raziti občinstvo. To se je pripetilo baš pred „Meščansko besedo“, kamor so se pripeljali Slovaki v kočijah, na to pa so se razšli do svojih stanovanj.

Minole dni sreča nemška rodbina po imenu Cyblarz (soprog je nemški profesor na nemškem vseučilišču) dva pijana sladčičarska pomočnika. Jeden teh pomočnikov hoče prodreti to skupino; mladi Cyblarz udari ga s palico, iz tega nastane zabavljanje in pretep. Oba sta bila včeraj obsojena na 14 dni v zapor. Nemške novine so pa imenovale izgrad dveh vinjenih pomočnikov: „Napad na ulici od narodnih fanatikov.“ Prihodnji teden bo pa obravnava pred sodiščem z nemškimi „burši“ radi surovega razžaljenja češke narodnosti in z dvema družima nemškima velikošolcema, ki sta predsinočnem skoro na pol ubila necega ključavničarja, sicer mirnega človeka; odnesli so ga v bolnišnico.

Jubilejske izložbe gostov število je včeraj dospelo do 716 000. Cesar ne pride sém meseca avgusta, temveč že 20. julija. Ta vest bila je povsodi vsprejeta z velikim navdušenjem.

Konečno bode še omenjeno, da Čehi na Ruskem v celih tolpah prestopajo k — pravoslavju. Kakor poro

v tem prekosi vse druge dieceze, ker so ondotni preč. gg. duhovniki od prvega do zadnjega vsi udje tiskovnega društva. Včeraj nam je iz solnčne Vipave došel nov dokaz naidušenosti omenjenih gospodov za dobro stvar. Čeravno ondotnim dušnim pastirjem v časnih zadevah nikakor rožice ne cvetó, vendar si sami sebi, rekli bi, siloma pritrjujejo, da podpirajo stvar, ki naj bi postala slovenske duhošćine ponos! Prejeli smo namreč znamenitih darov od treh ondotnih prečastitih gospodov, kateri so že sedaj bili veliki prijatelji tiskovnemu društvu. Poslali so namreč naši družbi za napravo nove tiskarne: preč. g. dekan in duhovni svetnik Matija Erjavec 100 gld.; z zlatim križem s krono odlikovani zlatomašnik, duhovni svetnik, župnik Josip Nakus 100 gld. in naš prepiradni poverjenik, prečast. g. kurat Mihael Arko vnovič 50 gld. Odboru manjka besedi, da se dostojno zahvali za toliko požrtvovalnost, torej samo kliče: Bog vam bodi plačnik!

(Prevzv. gosp. knezoškof v Marjanišču.) V četrtek zvečer so bili gospod knezoškof navzoči v Marjanišču pri slovesnosti, ki se je njim na čast za bližnji god priredila, hkrati z mnogimi gg. duhovniki in bogoslovci. Gojenci so igrali igro „Sv. Alojzij“ z navadno spretnostjo in so častitali visokemu gospodu, g. p. Hugolin je pa vodil glasbeni del, ki je v občno veselje povzdigoval slovesnost. Višji pastir so se vidno radovali male svoje črede.

(Dr. J. Bleiweisova slavnost.) Slavnostni odbor je določil, da pri sprevedu koraka na čelu ljubljanski „Sokol“, za njim pevsko društvo „Slavec“, potem vnania društva in deputacije in konečno ljubljanska čitalnica in odbor „Pisateljskega društva“. Za večerni koncert bode vrt lepo okrašen.

(Šolsko leto) je končala predvčeraj tukajšnja drž. višja gimnazija s slovesno sv. mašo in zahvalno pesmijo. — Včeraj se je končalo šolsko leto na c. kr. učiteljski pripravnici z zahvalno sv. mašo v cerkvi presv. Jezusovega Srca. — Ostale srednje šole imajo šolski sklep dne 15. t. m.

(Na višji gimnaziji ljubljanski) je v minolem letu podučevalo 25 učnih moči obligatne in 5 neobligatne predmete. Učencev je bilo koncem leta 528, in sicer iz Ljubljane 118, sicer s Kranjskega 334, s Koroškega 6, Primorskega 13, Štajerskega 36, iz ostalih avstrijskih dežel 12, iz ogerskih dežel 6, iz inozemstva 3. Po narodnosti je bilo 415 Slovencev, 107 Nemcev, 4 Italijani, po 1 Hrvat, Čeh in Poljak; po veroizpovedanju 526 katolikov, 1 protestant, 1 izraelit. Najmlajši učenec je imel 11, najstarejši 24 let. Prvi red z odliko je dobilo 88 učencev, prvi red 296, preskušnje jih bode delalo 92, drugi red je dobilo 40, tretji 10 učencev. Novo šolsko leto se prične dne 18. sept. 1891 s slovesno sv. mašo. Letno poročilo ima na prvem mestu spis g. F. Hintnerja: „Der Pflichtenstreit der Agamemnonskinder in Sophokles Elektra und seine Lösung.“

(Konec šolskega leta na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani.) C. kr. mestni šolski svet je odredil, da je tekoče šolsko leto na mestnih ljudskih šolah ljubljanskih skleniti 15. julija t. l.

(Na c. kr. pripravnic) pričeli so se danes ustni zrelostni izpiti, katerih se udeležuje sedemnajst kandidatov četrtega leta in jeden učitelj Spodnjega Štajerja. — Konec šolskega leta na ženskem učiteljskem bode prihodnjo sredo.

(„Matica Slovenska.“) Predsedništvo „Matice Slovenske“ naznanja vsem društvnikom in poverjenikom, da je denarna pisma, nakaznice itd., ki se tičejo „Matice Slovenske“, z današnjim dnem počenši pošiljati novemu blagajniku društva, gospodu dr. Josipu Starčetu, c. kr. fin. prok. pristavu in hišnemu posestniku v Ljubljani, Poljanska cesta šte. 2.

(300letnica Jakoba Gallusa) slavila se bode jutri, kakor smo že objavili, v stolni cerkvi s tem, da se bode pod vodstvom gosp. Ant. Foersterja pela glasna maša Gallusova „Elisabeth Zachariae“. Jutri bode ravno 300 let, ko je umrl veliki glasbar krajski, ki se je tudi podpisoval „Carniolus“. Gallus (Petelin) je bil rojen na Krajskem l. 1550 in je umrl 12. julija 1591. leta v Pragi, kjer je posloval na dvoru češkega kralja Rudolfa II. kot stolni kapelnik, na vrhuncu svoje slave. — V kratkem izide tudi na svetlo životopis o Gallusu, kojega je spisal g. Josip Mantuani, raziskavši v to svrho tekom 7 let mnogo arhivov in knjižnic po Avstrijskem in Nemškem.

(V Mariboru) so odpravili dozdajno „župnico“, — dopisnik naš misli, da bi sicer nekako že udomaćeno besedo „župnišče“ bolje kazalo rabiti za

prostor, kjer stoji hiša-župnica, — in so vsled tega dobili krasen prostor pred cerkvo-stolnico. Sedaj pa pročelje cerkveno ne sodi k pridobljenemu lepemu trgu. Zavoljo tega bodo isto primerno predrugačili. Ob enem je lepo kvarilo poslopje, v katerem prebivajo p. n. gospodje kanoniki. Tudi to bo se prezidalo. Zidove sedaj podirajo. Minoli vtorek je nekdo, kakor se nam piše, tam obiskal znanca svojega. Ali prišlec ni upal biti v sobi okoli tolikih podrtin; posrečilo se mu je, da je iz nevarnosti drugam izvabil obiskavca, ki je pa za zdaj zadnji dan bival v starej izbici. Da se poslopje prenove, to pač ne bode na škodo razvijajočemu se Mariboru.

(V učiteljski tečaj na Dunaj) bode skupen odhod iz Ljubljane v nedeljo, dne 19. t. m., ob 3. uri popoldne s poštnim vlakom; to na znanje udeležencem.

(Toča) je dne 5. julija precēj škode provzročila, kakor se nam piše, po Gorici in Vinah blizu Novcerkve, najhujše pa je klestila po okolici Vranke severno od Vojnika.

(Pri Sv. Juriji blizu Celja) so učilnico tamošnjo razširili tako, da so mladež razdelili po spolu in ustanovili novo šolo dekliško. Službe so bile postavnopravno razpisane. In časniki so že dobili priložnost, da so nedavno objavljali imena novoimenovanih močij učiteljskih: nadučiteljico, učiteljico, podučiteljico. Med temi nahajalo se je tudi ime gospodične, ki sedaj slušbuje na Dobru. Bralo se je namreč, da je isto deželnošolski svet — krajni in okrajni šolski svet po postavi, kakor jo je ono leto prikrojil deželni zbor štajarski, itak nimata veljavno govoriti nič, — imenoval za podučiteljico na rečenej šoli ob južnej železnici. Toda imenovanica je bila sicer v številu prositeljice za službo nadučiteljice, oziroma učiteljice kakor je pristavila v dotičnej prošnji, nikakor pa ni prosila za mesto, kakoršno jej je podelila deželnošolska oblast, t. j. če je poročilo v časnikih resnično, o čemur pa bajé ni treba dvomiti. V tem slučaju nas nekoliko optimističen dopisnik bržčas ironično sodi, ako misli, da je mogoče menda dvoje: ali se je deželnošolski svet zmotil (!) gledé imenovanja ter službo podelil neprosilecu, ali pa je dotični poročevalec (?) za časnik slučajno spremenil ime podučiteljice za novoustanovljeno šolo dekliško pri Sv. Juriji.

(Z Dolenjskega) se nam piše: Dne 10. febr. 1890. je „Slov. Narod“ priobčil dopis iz Bele krajine. Dopisnik je okidal č. g. župnika na Vinici z raznimi častnimi naslovi. Vse trditve v dopisu so bile neistinite, izvzemši ono, da je omenjeni g. župnik v preiskavi. Mnogo so se trudile dotične osebe, da bi uničile gosp. župnika; nabrali so nad 60 oseb, ki so bile kot priče zaslišane. Neki vojaški begun v Ameriki pomagal jim je s pismom, katero je sam sestavil in ga podtikal g. župniku. Dopisnik je tedaj obljubil, da bode o svojem času objavil razsodbo sodišča. „Narodovi“ čitatelji pa menda še do danes niso zvedeli razsodbe proti „črnemu možu“. Zato Vam uaznanjam, kako so se zjalovile vse spletke in da je bila preiskava proti g. župniku ustavljena. Zaradi svojih viteških činov proti g. župniku stal je J. P. dne 25. junija 1891 pred c. kr. okrožnim sodiščem v Novem Mestu ter bil obsojen na osem mesecev težke ječe, poostrene z jednim postom v mesecu.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) došlo je 8 gld. od vesele družbe iz Tridenta na Tirolskem. Pri tem poudarjamo, da je darovala k svoti tudi gospa, rodom Italijanka, omožena Slovenka, svoj obolos. Gospod pošiljatelj nam piše namreč: „Blagovolite sprejeti svotico 8 gld., katero Vam pošilja mala družba, obstoječa iz: gospé Italijanke, omožene Slovenke, vrlega Čeha in treh Slovencev v Tridentu, za cenjeno Vašo družbo z vročo željo: Bog blagoslovi družbo sv. Cirila in Metoda!“ — Slava domorodni veseli družbi in osobito vrli gospé!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(V Ameriki rojen — v Evropi krščen.) Te dni je bil v Slavini krščen otrok, ki se je rodil v Ameriki še pred petimi meseci. Mati, kateri je umrl mož v Ameriki, vrnila se je nazaj v domovino in prvo njeno dejanje je bilo, da je svoje dete, kateremu je bil le za silo podeljen sv. krst, dala cerkveno krstiti. — Kako je žena vesela, da je le še enkrat ugledala domače kraje, dasiravno je prišla domov raztrgana in bolna. Ubogi ljudje!

(Kmetske posojilnice ljubljanske okolice) v Ljubljani poluletni sklep izkaže turjatev pri zadružnikih 144.044 gld.; hranilne vloge znašajo 147.760

gld. 81 kr., denarja je naloženega pri denarnih zavodih 24.197 gld. 25 kr., skupni rezervni fond znaša 7993 gld. 9 kr.

(Iz Štange) se nam poroča: Za našo župnijsko cerkev smo dobili dva nova kipa, in sicer svete lurdске Matere božje in sv. Jožefa, katera sta bila blagoslovljena na praznik farnega zavetnika svetega Antona. Kipa iz marmorja napravil nam je prav lično gospod Josip Grošelj iz Selc nad Škofjokoko, Kapeli pa je slikal g. Anton Čej iz Novega Mesta v splošno zadovoljnost. — Letina le bolj srednje obeta. — Pravega župana nima naša občina že eno leto ne; kedaj da bo volitev, tudi tega nihče ne vé. — Slavnost sv. Alojzija se je tudi pri nas, kakor drugod, prav slovesno izvršila.

(Novo posojilo štajerske dežele.) Pri srečkanju, ki se je vršilo dne 1. julija v Gradcu, bila je izžrebana številka 99, na kateri je bilo vloženih 3000 goldinarjev. Ta svota se bode izplačala v Gradcu ali na Dunaju dne 1. oktobra.

(Utonil) je, kakor se „Laib. Ztg.“ iz Postojne poroča, predvčeraj zjutraj devetindvajsetletni posestnik Anton Baraga v tolmunu pivške jame.

(V Celji) pripravljajo se, kakor je župan tamošnji onidan v občinskem zboru povedal, da bodo letos slavili dve važni slavnosti: jedno provzročil je napovedani prihod svetlega cesarja, a druga se bo vršila povodom odprtega železnice Celje-Velenje. Vlada bode prebival v poslopju c. kr. okrajnega glavarstva, za spremstvo so najeli bajé še prostore v gostilni „Slon“, kjer se namerava vršiti tudi dvorni obed. To bi bilo ob času velikih vaj vojaških. Gledé železnice pa se čuje, da se bo prometu izročila dne 21. septembra. Pisalec teh vrstic je pred nekaterimi dnevi obhodil malone vse kraje, koder bo krožila železnica. Pri Velenju in Šoštanju se največ ljudstva vrti okoli torišča za kolodvor. Pri prerovu od strani šoštanske prelajajo vozno cesto tako, da trgajo pečino nad vhomom v predor. Doda cesta vodi tik vode Paka. Ker pa bodo morali napraviti zid, vsled tega je treba cesto za nekoliko potisniti na stran, a to se more zgoditi samo, ako se „obseka“ hrib, skozi kateri je napeljan železnični tir. Na drugej strani, t. j. pri izhodu iz hriba, ako se voziš od Šoštanja, ostane cesta, kakor je sedaj, in čez isto so nastavljene šine, katere se nadaljujejo čez precēj dolg most preko Pake. Na levi strani reke je tik iste visok zid isker (tik) železnice, ki bode tukaj plazila ob desnej strani hriba, kateri ljudstvo imenuje „Gora Oljka“. Ker se reka zavija, bodeta čez isto zopet dva mosta blizu okolice Skorno poleg Sv. Martina ob Paki. Na južnej strani ravnokar imenovanega kraja pri vasi Rečica — na občinskej tabli bereš „Rečica“ in „Rietzdorf“ — bode postaja Polzela, ki bo posredovala promet z Mozirjem in sosedstvom. Sledeča postaja bo „Sv. Peter“, ali tukaj in dalje proti Zalcu še ni bilo nobenega znamenja, da bi neznanec mogel zvedeti za tir železnice, ker še menda do danes niso odločili, kje bi naj stali kolodvori, da bodo večini prebivalcev bolje na roko. Celjani so po mestnem svetovalstvu izrazili željo, naj bi se čez tamošnjo cesto napravil most, tako, da bi pod istim vozili vozovi, ali to se ne more izvesti brez posebno visokih stroškov. Sedaj bo železnica vozila čez nespremenjeno cesto pri Celju.

(Drugi vlak v Prago.) Na mnoga vprašanja naznanja nam potovalna pisarna g. J. Paulina v Ljubljani, da priredi povodom razstave in drugih slavnosti zopet poseben vlak v Prago in sicer pričetkom avgusta. Več o priliki.

(Sleparija.) Iz Šmartina pri Litiji se nam poroča: Nedavno je prišla tu-sem neka ženska, češ, da je iz Trsta, soproga nadkonduktérja M., in bi rada dobila poletno stanovanje; za njo pride bajé tudi soprog in stara mati. Dobila je stanovanje pri g. J. K., kjer si je dala nekaj dni dobro postreči

tedaj v osemnajstih urah, 1200 kubičnih metrov vode, ne da bi se bile škropile mestne ulice v tem času; od te množine porabilo se je samo po noči 800 kubičnih metrov, kar dokazuje dovolj jasno, da so ostale pipe po hišah celo noč odprte. — Nasledek tej potratu bo, da se bo morala crpati voda tudi po noči, kar bo jako pomnožilo mestni občini troške popolnem nepotrebno, ker po dnevu se nacrpa vode lahko dovolj, ako se le nekoliko varčuje. — Da se izogne tem nepotrebnim troškom, primorano je upraviteljstvo poslužiti se sredstev, danih mu v §§ 5. in 14. določil o dobivanju vode iz mestnega vodovoda, in bo odslej naprej nadzorovalo po svojih organih porabo vode po hišah; kjer se bodo našle pipe odprte, vzdal se bo vodomér za kontrolo, da se vsaj nekoliko povrne trošek, ki ga bo imela občina, če bo primorana raztegniti crpanje tudi čez noč.

(Celovška višja gimnazija.) Iz gimnazijskega izvestja za šolsko leto 1890/91 povzamemo: Šolsko leto začelo se je dné 18. septembra 1890. končalo 9. julija 1891. leta. Koncem leta bilo je 412 učencev, 21 več kakor lanskega leta. Izmed teh bilo je po veroizpovedanju 400 katolikov in 12 luterancev. Po narodnosti je 347 Nemcev in 65 Slovencev. Število Slovencev je mnogo premajhno; biti bi jih moralo vsaj 125. — Tu ni mesto, povpraševati po uzrokih, da tako malo slovenskih mladeničev obiskuje gimnazijo. Poglavitni vzrok je sevé naše žalostno ljudsko šolstvo. — 71 šolarjev je dobilo spričevalo z odliko, 286 prvi razred, 22 mora napraviti preskušnjo po počitnicah, 20 drugi red, 10 tretji red. — Šolnine se je vplačalo 5737.50 gld. — Pouk je oskrbovalo z ravnateljem 26 učnih moči, namreč 11 profesorjev, 1 učitelj, 6 suplentov, 4 pomočni učitelji. — Slovenščina poučevala se je v štirih oddelkih za Slovence in v dveh za Nemce. Štirje slovenski oddelki šteli so 65 učencev, dva nemška 20. V prvem nemškem oddelku poučeval je gospod suplent J. Skarbina, v drugem nemškem in prvem slovenskem gospod profesor J. Scheinigg, v ostalih treh slovenskih oddelkih g. profesor dr. Jakob Sket. Pri slovenskem pouku rabile so se te knjige: Janežič-Sket: Slovenska slovnica, Sket: Slovenska čitanka I., Janežič: Cvetnik II., Sket: Slovensko berilo za V. in VI. razred, Miklošič: Berilo za VIII. razred. — Pismeni zrelostni izpit delalo je od 15. do 20. junija 29 osmošolcev. Slovenska naloga se je glasila: „Glavne dšbe v razvitku novoslovenskega slojstva in njih značaj.“ Ustni izpit je od 10. do 14. julija. — Pričetkom prihodnjega šolskega leta (20. sept.) preseli se gimnazija iz starega v lepo novo poslopje. —rn—

(Slovensko delalsko pevsko društvo „Slavec“) priredi, kakor smo že poročali, drugo nedeljo skupen izlet v Radovljico, kjer bode opoldne skupni obed, popoldne pa velika „Vrtna veselica“ v gostilni g. Hirschmann-a. Natančneje vspej objavimo tekem prihodnjega tedna.

(Zbirka domačih zdravil“) imenuje se knjižica, katero je založil g. Dragotin Hribar v Celji. Več v današnjem inseratu.

(Vabilo.) Družbe sv. Cirila in Metoda podružnica „Pivka“ ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dné 12. julija 1891 ob 5. uri popoldne v prostorih „Narodne gostilne“ v St. Petru s sledečim vspej: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo denarničarjevo. 4. Sprejemanje novih udov in vplačevanje letnine. 5. Volitev novega odbora. 6. Volitev dveh zastopnikov k veliki skupščini.

(Poštna hranilnica na Ogerskem) začela je delovati dné 1. februarija 1886. Pred seboj imamo kratek izkaz gledé prometa do konca majnika letošnjega. V imenovanem mesecu izdali so 5031 knjig-vložnic, izplačali pa 4210 komadov, a vložilo se je 37.617krat skupaj za 468.413 gld. Zadnji dan majnika je med ljudstvom bilo 177.323 knjižic. Do tega dné se je od začetka poslovanja hranilnice vložilo 2.485.716krat v skupnem znesku za 21.267.741 gld., a vrnilo 653.614krat za 16.022.055 goldinarjev.

(Vodstvo c. kr. poštno-hranilničnega urada na Dunaju) razposlalo je uradno okrožnico št. 7 z računom za mesec junij. Na prvem mestu najdeš naznanilo, ki pravi, da poštno-hranilne karte s pismovno znamko ali marko iz leta 1867 in 1883 morajo nabiralnice poštno-hranilnične vsprejemati tudi v bodoče, ali od dné 1. julija ne smejo jih

več prodajati. Opomniti je treba: Na karto z vtskano znamko iz leta 1867 smejo se prilepljati znamke izdane v letu 1883 in sevéda tudi sedanje nove, lani izdane. — Večkrat se je primerilo, da vložniki povprašujejo, kakšne vse vrednostne papirje bi zamogli kupiti posredovanjem poštne hranilnice. Z ozirom na to je urad, kakor beremo v okrožnici, oskrbel tablico ter jo te dni razposlal poštam z določilom, naj se na primernem prostoru prilepijo, da lahko bere vsaki zanimalac. Naštev slededih štiriindvajset listin: 1. $4\frac{1}{10}\%$ papirna renta, 2. $4\frac{1}{10}\%$ srebrna renta, 3. $3\frac{1}{10}\%$ srečke iz leta 1854, 4. 4% srečke iz leta 1860, 5. brezodstotske srečke iz leta 1864, 6. 5% državne zastavnice, 7. $4\frac{1}{2}\%$ prioritete železnice Dunaj-Glognica, 8. 4% zlata renta avstrijska, 9. 5% papirna renta davkaprosta, zatem obveznice za železnico: 10. 4% Elizabetko, 11. $5\frac{1}{4}\%$ Franc-Josipovsko, 12. Plzno-Prizensko, 13. $4\frac{3}{4}\%$ Rudolfsko, 14. 5% Predorelsko; nadalje delnice: 15. $5\frac{1}{4}\%$ za železnico Elizabetko, 16. za Linc-Budejovice, 17. 5% za železnico Gizelsko; konečno prioritete za železnico: 18. $3\frac{1}{10}\%$ Elizabetko, 19. 4% Elizabetko, 20. 4% Franc-Josipovsko, 21. 4% Plzno-Prizensko, 22. prvo 4% Rudolfovsko, 23. drugo 4% Rudolfovsko, 24. 4% Predorelsko. — V okrožnici sledi izkaz o prometu v obče in za mesec junij posebič. V neuradnem delu pa se nahajajo podatki o poštnej hranilnici na Ogerskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem.

(O prometu v poštnej hranilnici.) Meseca junija se je vložilo v varčevalnem oddelku 108 635krat v skupnem znesku za 1.815.960 gld., v čekovnem pa 546.851krat za 77.655.149 gld., torej skupno 655.486krat za 79.471.109 gld.; od tega v obojem skupaj pride na Štajersko 34.053krat za 3.208.111 gld., Koroško 9600krat za 846.555 gld., Kranjsko 7942krat za 693.919 gld., Primorje (Istra-Gorica-Gradiška-Trst) 10.614krat za 1.240.030 gld., Dalmacijo 3368krat za 297.331 gld.; vrnilo so skupaj 180.549krat za 80.756.915 gld.; od tega na Štajerskem 5306krat za 1.674.379 gld., na Koroškem 1353krat za 262.849 gld., na Kranjskem 1092krat za 211.909 gld., na Primorskem 3545krat za 1 mil. 244.814 gld., v Dalmaciji 366krat za 50.239 gld. Od dné 12. januarja 1883, ko je hranilnica začela poslovati, vložilo se je 37.561.223krat v skupnem znesku za 4.283.322.678 gld. 08 kr., a vrnilo 10.844.276krat za 4.226.144.619 gld. 62 kr., tako je v blagajnici preostalo 57.178.058 gld. 46 kr. Med povratili nahaja se 15.801.285 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. Med ljudstvom je 9593 knjig-rentovnic v vrednosti 11.653.020 gld., potem 819.625 vložnic in 18.648 čekovnic. Število vložnikov narastlo je v oddelku varčevalnem za 4915, v čekovnem za 119, v nakazničnem za 61 oseb. Izmed knjig-vložnic, ki so jih zgubili vložniki, je samo jedna slovenska, izdali so jo bili na Dunaju in velja 15 gld. 43 kr.; vložnik je dobil novo dné 5. julija, ako dotlje še ni imel zopet v rokah stare knjižice. Novo pošto z nabiralnico odprli so v kraju: Tioje na Koroškem.

Raznoterosti.

— Sedemleten otrok obsojen v smrt. Na Angleškem je bil pred sodiščem v Leedsu nedavno sedem let star deček obsojen v smrt, ker je umoril svojega tovariša, s katerim sta skupaj igrala. Preiskava je namreč pokazala, da je deček premišljeno in s popolno hladnokrvnostjo tovariša umoril, ker ga je skušal s posebno zvijačo zakriti. — Na Angleškem imajo oistre postave za mlade hudodelnike. Do sedmega leta nobenega ne kaznujejo; od sedmega do štirinajstega leta pa se ima le odločiti, ali je storil hudodelstvo premišljeno, ali ne, in se postava nič ne ozira na leta. — Ta deček je torej obsojen — na vislice. Vendar se pričakuje, da bo pomiloščen.

— Volkovi na Ogerskem. Vzlic veliki vročini se okrog Zsapanja klati mnogo volkov. Zveri so že napravile mnogo škode. Oblastvo je odredilo gonjo na volkove.

— V Vezuv padel. Dne 1. t. m. sta hotela dva Braziljanca, Jardim in Carneiro, ogledati si žrelo ognjenika Vezuva; spremljal ju je navaden postrešček. Ker sta tuja bila predrzna in hotela videti v novo žrelo, vdrl se je Carneiro do glave v vroči pepel in se močno ožgal; vodnik ga je z veliko težavo rešil smrti. Jardim pa je mej tem že stopil naprej; vodnik ga je zagledal že mrtvega, trupla pa ni mogel rešiti, ker se je prehudo kadilo iz žrela.

— Top počil. Na angleški ladiji „Cornelia“, ki se je vračala iz Avstralije, je počil top pri strelni

vaji. Dva častnika in štirje pomorščaki bili so ubiti, dva kadeta in deset pomorščakov pa ranjenih.

Telegrami.

Dunaj, 9. julija.*) Zbornica poslancev vsprejela je naslove 1 do 8, ki se tičejo pravih potrebščin trgovskega ministra. Trgovski minister je govoril o poštni upravi in zagotavljal, da se vlada prizadeva, da bi zboljšala povišanja in dohodke poštних uradnikov. Trgovski minister spominjal se je svetovnega poštne kongresa, s katerim se je utrdila in popolnila svetovna poštna zveza, in izražal svoje veselje, da je kongres bil na Dunaju.

Dunaj, 10. julija.*) Trgovski minister je odgovoril na interpelacijo zaradi preskušnje železniških mostov, da državna uprava vedno obrača na to svojo pozornost in da se državne železnice vsako leto dvakrat pregledujejo; izrazil je prepričanje, da sedanji predpisi popolnem zadostujejo. Poprave so stale nad dva milijona, za prihodnje leto je v proračunu nad dva milijona. Južna železnica je pričela popravljati mostove leta 1888, sedaj je popravljenih za večjo težo 440 mostov. Do konca leta bodo dela dovršena. Zaradi porabe dveh strojev v potrebi je vlada izdala potrebne naredbe.

Dunaj, 11. julija. Seje državnega zbora sta se udeležila velika vojvodinja Toskanska in nadvojvoda Leopold Ferdinand, katera je podpredsednik spoštljivo pozdravil. Pravosodni minister je odgovoril na interpelacijo, da se vrše obravnave z angleško vlado o pisateljskih pravicah, ter izrazil upanje, da se bodo v kratkem končale. Dalje je odgovoril na interpelacijo Gessmannovo zaradi mnogih konfiskacij protiliberalnih listov, da more dajati le splošna navodila ter dotičnim organom prepustiti, da v posameznih slučajih postopajo po svojem prepričanju. Sicer pa mora o delovanju državnega pravdnika soditi pristojni sodnik. Zbornica je potrdila predlogo o zvišanji melioracijskega zaklada od 500.000 na 750.000 gld., na to se je pričela debata o poljedelskem ministerstvu.

Praga, 10. julija. Kakor je izvedel „Hlas Naroda“, izrekel se je jednoglasno mladočeški klub, da se ne strinja z intencijami Vašatty-jevimi in mu pri volitvi v delegacijo ne bode dal nobenega glasú. „Narodnim Listom“ se je naročilo od kluba, da popusté stališče, katero so zavzemali v Vašatty-jevi zadevi in se postavijo na Tilšerjevo. Vašatty je zaradi tega jako potr.

Gleichenberg, 9. julija.*) Veliki knez Peter Nikolajevič prišel je sémkaj s soprogo Milico Nikolajevno in ostane tukaj nekaj časa. Nastanil se je v vili Wickenburg.

Lvov, 9. julija.*) Nevihta z viharjem je na mnogih krajih napravila mnogo škode. Gorske vode so silno narastle. Mej postajama Zagorzany in Bincz je transversalna železnica morala ustaviti vožnjo.

Budimpešta, 10. julija. Zaradi razžaljenja v včerajšnji seji zbornice poslancev poslal je član skrajne levice Veczey vredniku „Nemzetovemu“, Gajaryju, priče. Gajary je tudi naznanil priče. Tudi Polonyi poslal je Gajaryju priče. Pogajanja zaradi dvoboja mej Veczeyem in Gajaryem se že vrše.

London, 9. julija.*) „Reuterjev Office“ poroča iz Mehike, da je v Quezaltenangu v Guatemali bil boj mej prebivalstvom in posadko. Prebivalci so posadko spodili iz mesta.

London, 10. julija.*) Cesarica je priredila na čast nemškemu cesarju in cesarici koncert v Alberthalli; udeležili so se ga principi, princesinje in odlično občinstvo. Cesarja in cesarico so navdušeno pozdravljali.

Zanzibar, 9. julija.*) Sultan si je nogo zlomil med vožnjo, ker so se mu konji splašili.

*) Iz zaplenjenega lista.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vreljačo sredstvo, ki krepí želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenice 10 kr. (800—132)

Tuji.

8. junija.
Pri **Maliču** Lieberman, Steinmassler, Engl s soprogo tovarnarji; Steinberg, Rivining, tovarnar; Almer, Röhel in Theus, z Dunaja. — pl. Brill z rodbino; Pamer, uradnik, iz Trsta. — Pavlič iz Reke. — Berger, trgovec, iz Grada. — Šriner s soprogo iz Pulja. — Subert, gostilničar, z Bleda. — Ghetaldi in Pozza, posestniki, iz Dubrovnika. — Hoffbäcker s Tirolskega.

Pri **Slonu**: Plowic, Böhm, Beer, pl. Maurizio, Weiler, trgovci; Fendl, c. in kr. stotnik, z Dunaja. — Vitez Cattinelli, generalmajor, iz Reke. — Hegyessy, potovalec; Roth, zasebnica; Berner, Körösy, iz Grada. — Zerkowiz, trgovec, iz vel. Kaniže. — Neuner, trgovec, iz Celovca. — Glans, potovalec, iz Lovosic. — Bittroff iz Lugoša. — Baron Alber, Wlandis, zasebnik, s soprogo; Emanuel in Isabela Fabriotti, iz Trsta. — Sliebec iz Sele. — Sandri, tajnik, iz Kamnika. — Košar, župnik, z Dobrove. — Treven iz Idrije. — Pülen, tovarnar, iz Muran. — Neža in Karolina Vrus iz Čubara. — Wißer, polkovnikova soproga, z rodbino, iz Zagreba. — Novak, c. in kr. nadporočnik, iz Dubrovnika.

Pri **avstrijskem caru**: Jezeršek, posestnik, Gorenjsko. Sussig, poslovodja, iz Ketine. —

Pri **Južnem kolodvoru**: Kastreuz, uradnikova soproga, iz Trsta. — Vranešič iz Motnika. — Blapjon, gostilničar, iz Planine. — Cvetic, trgovec, iz Palčja.

Umrli so:

8. julija. Peter Pavlin, posestnikov sin, 14 dni, Pred konjušnico 7, božjast.

9. julija. Karol Korenčan, mizarjev sin, 2 leti, Karolinska zemlja 12, katar v črevih.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mil.
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	73.44	16.4	sl. svzh.	jasno	
10. 2. u. pop.	73.31	21.2	"	"	00.0
9. u. zveč.	73.35	15.2	"	"	
Srednja temperatura 17.6°, za 1.3° pod normalom.					

Tržne cene v Ljubljani dne 8. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7.47	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5.36	Surovo maslo,	65
Ječmen,	4.22	Jajce, jedno	2
Oves,	3.25	Mleko, liter	8
Ajda,	5.85	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5.52	Telečje	52
Koruza,	5.40	Svinjako	60
Krompir,	2.50	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kgr.	1.52
Maslo, kgr.	82	Slama,	23
Mast,	68	Drva trda, 4 mtr.	46
Speh svež,	58	" mehka, "	20

Javna zahvala.

V akademskem letu 1890/91 blagovolili so še darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov Grada“:

Gosp. Josip Kožuh, profesor na c. kr. vadišnici v Kopru	10 gld.
Flor. Kleine, profesor in župnik v pok. v Gradeu	5 "
dr. Ivan Svetina, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani	5 "
Fr. Železinger, c. kr. gimn. profesor v Gradeu	5 "
dr. Fr. Žilek, zdravnik v Gradeu	5 "
A. Komel pl. Sočebčan, c. in kr. major v pok. v Gradeu	2 "

Za te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradeu“ plemenitim dariteljem najtoplejšo svojo zahvalo.

V Gradeu, dne 9. julija 1891.

Dr. Gregorij Krek,

vseučilišni profesor in zastopnik akad. senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek,
drd. iur., tajnik.

Najnižje cene. Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Nekaj

Vozovničnih zvezkov

(Rundreise-Billets)

na Dunaj in nazaj po glđ. 11 in višje,

se dobiva v

(3—2)

Jos. Paulin-ovi potovalni pisarni, tukaj.

VABILO

k

VI. REDNI VELIKI SKUPŠČINI

družbe sv. CIRILA in METODA

v Kameniku, četrtek 23. julija 1891.

Vspored:

- I. Slovesna sv. maša ob 10. uri dopoldne v dekanjsko-župni cerkvi na Šutini.
 - II. Zborovanje v mestni dvorani ob 11. uri.
 1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov.
- Po pravilih izstopijo naslednji udje družbi-
nega vodstva: 1. Matej Močnik, 2. Ivan
Murnik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej
Zamejic.
6. Volitev*) nadzorništva (5 članov).
 7. Volitev*) razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 8. julija 1891.

Prvomestnik:
Tomo Zupan.

Podpredsednik:
Luka Svetec.

*) Iz § 16 glavnih pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz § 14: Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: . . . b) pokrovitelji; c) udje družbi-
nega vodstva; d) udje družbi-
nega nadzorništva in razsodništva, in e) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsaki 50 družbenikov eden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

Iz § 15. Podružničnim zastopnikom je dovoljeno poobla-
stiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Nepresegljivo za zobe

je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevaljoča, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevaljoča ter ohranjuje zobe svetlo-bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna

Ubald pl. Trnkóczy

diplomovani posestnik lekarne in kemik, poleg mestne hiše v Ljubljani.

Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo.

Zbirka

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi

slovenski narod.

S poljudnim opisom

človeškega telesa.

Dobiti je v Celju pri založniku Dragotinu Hribarju. Cena 40 kr., s pošto 45 kr. — Na prodaj je tudi v „Katoliški Bukvarni“, J. Giontini-ju in M. Gerber-ju v Ljubljani. (3—1)

Prekupei dobijo popust.

Malaga sekt iz 1876. leta $\frac{1}{2}$ steklenica 1 glđ. 50 kr., $\frac{1}{2}$ steklenice 80 kr.

Med. Malaga sekt iz 1862. leta $\frac{1}{2}$ steklenica glđ. 2.50, $\frac{1}{2}$ steklenice 1 glđ. 30 kr.

Zlata Malaga $\frac{1}{2}$ steklenica 2 glđ., $\frac{1}{2}$ steklenice 1 glđ. 10 kr.

Znamka španske trgovine z vinom **Viñador** z garancijo popolne pristnosti in izvrstnosti pri gospodu

Josipu Svobodi,
lekarnarju v Ljubljani. (4—3)

Za osnovo glavnice posebno pripravna **4 $\frac{1}{2}$ zastavna pisma**

avstrijske

osrednje zemlj. kreditne banke

pripoznana postavno kot sirotinskovarna in jamčevine zmožna. Ista so zavarovana po pravilih s hipotekarnimi terjatvami in vrhu tega je porok za nje akcijska glavnica štirih milijonov goldinarjev.

Obresti teh zastavnih pisem so brez davkov. Ta zastavna pisma prodajamo brez upravnine po uradnem borznem kurzu. (2-2)

Wechselstuben-Actien-Gesellschaft
WIEN, **MERCUR** WIEN,
Wollzeile 10., Strobelg. 2.

Kipi Matere Božje lurske

v umetno izdelani skalni jami, solidno in trdno narejeni. (6—4)

Cena podobi z jamo vred:

Velikost podobi	od gipsa	od lesa
100 cm	glđ. 75.—	glđ. 90.—
75 "	" 40.—	" 58.—
63 "	" 30.—	" 42.—
56 "	" 20.—	" 35.—
45 "	" 10.—	" 25.—
35 "	" 7.80	" 18.50
26 "	" 5.50	" 14.—

Jamo brez podobe računam po velikosti.

JANEZ FRAIDEN,

kipar, Waldhofen ob Ybbs-u, Dolenja Avstrija.

Španska vina

španske trgovine z vinom **Viñador**, kot:

Malaga, Madeira, Sherry itd.

se dobivajo v Ljubljani pri gospodu

H. L. Wenzel-nu.

Na kozarce se prodajajo vina pod znamko **Viñador** v kavarni „Pri slonu“ (Elephant).

Dobro je treba paziti na znamko **Viñador** in postavno varstveno znamko, ker le v tem slučaju se garantuje popolna pristnost in izvrstnost.

Praga.

Občna deželna razstava

v proslavo stoletnice prve obrtne razstave l. 1791 v Pragi

pod pokroviteljstvom

Njegovega ces. in kralj. Veličanstva
cesarja **Franciška Josipa I.**

1891.

(16-15)

od dné 15. maja do 15. oktobra 1891.

Veda, umetnost, obrt, zemlje-
delstvo, slovesnosti, začasne
razstave, svetč vodomet, shodi,
loterija itd.

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi v Ljubljano, katera mu dpošlje prvo številko brezplačno, in iz katere more izprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (34)

Po c. kr. priv. občni zavarovalnici v Trstu ustanovljena

**Ogrska akeijska zavarovalnica
za zavarovanja proti škodam
po toči in za pozavarovanja v
Budimpešti**

prevzema zavarovanja

proti škodam po toči

po trdno določenih premijah brez doplačilnih
zavez po dovršeni škodi.

Vplačanega je 1 milijon goldinarjev a. v.

Škode se hitro in popolnoma izplačajo. — Zavarovalnica je še le po četvi, t. je 30. septembra, in sicer na menjivo plačati. — Posestnikom, kateri so bili lanske leto pri tej družbi zavarovani, in niso nobene škode naznanili, dovoli družba, ako letos zopet pridelke pri njej zavarujejo, 10% odpusta od lanske premije.

P. n. članom c. kr. kmetijske družbe kranske se zniža zavarovalnina za 5% od normalne premije.

Natančnejša pojasnila daje glavni zastop v Ljubljani za Kranjsko v Gradišči št. 4, v vseh drugih krajih pa okrajni in lokalni zastopniki. (11—10)

Tinktura

za želodec.

(Tinctura Rhei Comp.)

Iekarja Plecollja v Ljubljani, narejena z večine iz samega pristnega kineškega revnja, je ukusno in izdatno zdravilo, katero ureja funkcije prebavnih organov. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 steklenic.

Jedna steklenica velja 10 kr.

(60—17) (60—44)

Cenilniki
zastonj
in franko.

Največja zaloga
šivalnih strojev

JAN. JAX,

LJUBLJANA,

Najnižje cene.

Ugodni vplačilni obroki se
dovoljujejo. (30-11)

Zamenjuje stare stroje.

Poprave vrše se točno
trajno in ceno.

Uradne
in trgovske
KOVERTE

s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Premija na svetovni razstavi v Londonu 1862, Parizu 1867, Dunaji 1873, Parizu 1878.

Klavirji na obroke za na deželo, salonski krilasti klavir, pianine,

iz tovarne svetovno znane trdke (Gottfried Cramer) — Wilh. Mayer na Dunaji za 380 gld., 400 gld., 450 gld., 500 gld., 550 gld., 600 gld., 650 gld., pianine za 350 gld. do 600 gld. Klavirji družih trdk za 280 do 350 gld.

Izposojilo klavirjev za na deželo pod najugodnejšimi pogoji (12—8)

Prodajalnica in posojilnica klavirjev A. Thierfelder, Dunaj, VII. Burggasse 71.

Andr. Druškovič,

trgovec z železnino,

Mestni trg 10, LJUBLJANA, Mestni trg 10,

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnikov, nagrobnih križev, kuhinjskega in vsakovrstnega poljedelskega orodja, kovanje za okna in vrata, cementa itd., sploh vsega v to stroko spadajočega blaga. (10)

Fine vodne žage in pile,

za kojih dobroto se jamči, po najnižji ceni.

V letu 1838. v Trstu osnovana

c. kr. privileg

zavarovalna družba

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ,

katero

generalnega zastopa pisarne

so

na Dunaju

v družbini hiši, mesto, Weihburggasse št. 4,

in katero v vseh deželnih glavnih mestih in znamenitejših krajih

avstro-ogerske države

zastopajo generalni, glavni in okrajni zastopi,

zavaruje po najnižjih cenah proti

požaru, poškodbam pri prevažanju in po toči, dalje človeško življenje v raznih kombinacijah in proti zgubam pri najemnini vsled požara ali razpoka. (12—2)

Glavni zastop v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 11. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " — "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " — "
Akeije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1031 " — "
Kred tne akeije, 160 gld.	296 " 25 "
London, 10 funtov strl.	117 " 50 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 32 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 70 "

Dné 10. julija.

Ogerska zlata renta 4%	105 gld. 35 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 85 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " 20 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akeije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 25 "
Akeije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2740 " — "
Akeije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " — "
Papirni rubelj	1 " 28 "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta srečke.

Serijsko žrebanje že dné 1. avgusta.

Promese

na cele srečke gld. 14½ } in 50 kr. kolek.
na petino srečke 4 }

Glavni dobiček gld. 300.000 avstr. velj.

Premijsko žrebanje dné 2. novembra.